

Η αγκαλιά του Θεού ανοιχτή σε όλους μας

/ Γνώμες

Σήμερα ακούσαμε την ωραιότερη παραβολή που έχει το Ευαγγέλιο. Ακούσαμε ποιος πραγματικά είναι ο Θεός, στον Οποίο πιστεύουμε. Είναι Θεός αγάπης και όχι τιμωρίας. Είναι Θεός ελέους και όχι κακίας.

- Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Αν δεν υπήρχε τίποτα γραμμένο από την επίγεια ζωή του Χριστού και είχαμε μόνο την Παραβολή του Ασώτου, θα ήταν αρκετό για να γνωρίζουμε, και πάλι, ποιος είναι ο Θεός.

Ένας πατέρας είχε 2 γιους, από τους οποίους ο μικρότερος ζήτησε την περιουσία που του αναλογούσε. Έτσι λοιπόν, ο πατέρας χώρισε την περιουσία και ο μικρότερος γιος έφυγε σε μακρινή χώρα, όπου ξόδεψε όλη την περιουσία «ζών άσώτως». Όμως, ξέσπασε δυνατός λιμός και δεν είχε χρήματα για να πάρει έστω και λίγο φαγητό. Δούλευε ως βοσκός σε χοίρους και προσπαθούσε να χορτάσει με την τροφή των χοίρων• όμως κανένας δεν του έδινε.

Σκέφτηκε, τότε, τους δούλους στο σπίτι του πατέρα του, οι οποίοι έτρωγαν

καλύτερα από τον ίδιο. Έκανε πράξη την επιστροφή στο σπίτι του πατέρα.

Καθώς πήγαινε προς το σπίτι, ο πατέρας είδε τον μικρότερο γιο να επιστρέφει από μακριά. Παρά το μεγάλο της ηλικίας του, τρέχει, τον αγκαλιάζει και τον φιλάει για την επιστροφή του.

«Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου», ήταν τα πρώτα λόγια του γιου όταν συνάντησε τον πατέρα. Και ο πατέρας παραγγέλλει στους δούλους του να ετοιμάσουν γλέντι για την επιστροφή του γιου.

Ο πρεσβύτερος γιος, όμως, όταν γύρισε στο σπίτι και άκουσε την αιτία του γλεντιού, δεν χάρηκε καθόλου. Αντίθετα, πρόβαλε κακία και αγανάκτηση προς τον πατέρα, για να πει ο πατέρας: «τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦεῖ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰςά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη».

Αν διαβάσουμε προσεκτικά τη συγκεκριμένη παραβολή, δεν θα μπορέσουμε παρά να καταλάβουμε και να συνειδητοποιήσουμε την άπειρη αγάπη του Θεού Πατέρα.

Πιστεύουμε σ' ένα Θεό, ο Οποῖος παρά τα όποια μας σφάλματα και fault, μάς δέχεται γιατί είμαστε παιδιά Του. Μπορούμε να Τον αρνηθούμε και Εκείνος θα είναι πάλι δίπλα μας για να μας αγκαλιάσει.

Σήμερα αρνούμαστε το Θεό. Αρνούμαστε να είμαστε παιδιά Του. Θέλουμε να αποκοπούμε από Αυτόν, όμως ξεχνάμε το λόγο για τον οποίο είμαστε εδώ. Νομίζω ότι δεν είμαστε μόνο για τις υλικές ανάγκες ή να ζήσουμε ορισμένα χρόνια σ' αυτόν τον μάταιο κόσμο, αλλά είμαστε για κάτι παραπάνω. Μπορούμε να γίνουμε θεοί κατά χάριν. Μπορούμε να γίνουμε αιώνιοι, αν διαλέξουμε το Θεό σ' αυτή την ζωή. Ο Θεός έχει τη δυνατότητα από σκουπίδι να μας κάνει θεούς.

Και, αν νομίζουμε, ότι είμαστε άνθρωποι θρησκευόμενοι και πιστεύουμε στο Θεό, μάλλον είμαστε σαν τον πρεσβύτερο γιο. Δεν χαιρόμαστε για την επιστροφή στην αγκαλιά του Πατέρα, τον άνθρωπο που ξέφυγε. Που παραστράτησε. Που γνώρισε και άλλα μονοπάτια, αλλά συνειδητά επέλεξε το μονοπάτι του Θεού.

Νομίζουμε ότι είμαστε εμείς οι άξιοι και οι μοναδικοί κληρονόμοι της Βασιλείας του Θεού. Είμαστε έτοιμοι να στοχοποιήσουμε και να βάλουμε ταμπέλες σε όποιον μπαίνει στο χώρο της εκκλησίας και δεν είναι σαν εμάς, νομίζοντας ότι είμαστε οι μέγα θεολόγοι και Άγιοι που τα ξέρουν όλα. Ενώ, στην πραγματικότητα, είμαστε αυτοί οι οποίοι σταύρωσαν το Χριστό. Με τη συμπεριφορά μας, με τη στάση μας δεν είμαστε χριστιανοί και αμαυρώνουμε και το όνομα του Θεού.

Ο Χριστός ανοίγει την αγκαλιά Του σε όλους. Αρκεί να πούμε ένα: «ἥμαρτον εἰς

τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου» και Εκείνος θα εἶναι δίπλα μας. Θα αισθανθούμε την παρουσία Του στη ζωή μας. Αρκεί να θέλουμε και να κάνουμε το πρώτο βήμα.

Θέλουμε να γίνουμε υιοί του Θεού; Θέλουμε να επιστρέψουμε στο σπίτι Του και στην αγκαλιά Του;